

spregledati; kajti v celoti kažeta oba zbor mnogo dobre volje in jeklene vztrajnosti. Čast gre kapelniku, gospodu Šeroniju, kateri je po razmeroma kratkodobnem vežbanju dosegel že tolike uspehe. A kdor živi in bije svojemu narodnemu delu, temu mora isto uspeti — in to ga označuje dovolj!

Vzlic mnogobrojnim vabilom, ki so se razposlala na sosednja društva ter posameznike, bil je obisk pod pričakovanje — maloštevilen. Prispelo je sicer nekaj gostov od blizu in daleč, a mnogo domačincev, sosednih društev in pojedinih povablencev se je pograšalo. Došlim narodnjakom se izraža topla hvala na posetu. Nekateri domačih ljudi še imajo pač svoje predsodke in neko starokopitno nezaupnost do bralnega društva; taisti še njegovih potreb in koristi ne vidijo in spoznajo, sicer bi se ga bili že davno oklenili. Ali vsaj zdaj ne dremajte! Tudi ob ednajsti uri se sprejemajo delavci v vinograd. Pristopite k bralnemu društvu, nikar se ne obotavljajte! Hitro začeto je dvakrat prieto! Dal Bog, da bi prihodnje poročilo bilo v tem oziru ugodnejše!

Prosta zabava pri Koširju tekla je na splošno zadovoljnost, dasi je bilo število gostov tudi tam pičlo. Pa to je bila za posameznika zasebna stvar — vsakdo ve, kje ga žuli črevelj! Tam so se vršili govori in napitnice društvu in njega procvitanju, kakor tudi posebno zaslužnim podpornikom društva. Zelo pobudno in navduševalno je govoril gospod dr. Brumen iz Ptuja, ki je blagovolil potrditi se na slavnost. Hvala mu!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Doktorjem modroslovja sub auspiciis imperatoris bo promoviran na graškem vseučilišču naš rojak gosp. Franc Ilesič, profesor na ljubljanskem učiteljskišču. Čestitamo!

Spremembe pri č. minoritih: č. g. o. Karl Belšak pride iz Ptuja za gvardijana na Dunaj; na novo nameščen je č. o. Peter Žirovnik iz Dunaja za kaplana na Ptuj.

Poročil se je naš rojak c. kr. poštni oficijal (pri ambulanci) na Dunaju gospod Martin Sever z gdč. Angelo Adamec v Gradcu.

V Mariboru se naseli umirovljeni gsp. Leopold Koprivšek, profesor v Novem mestu.

Velikanski krik so zagnali nemški listi, ker so baje v Ptuj slovenski šolarji natepli nemške. Stvar še ni dognana, ali je res vse tako kakor pišejo nemški listi, ki tako

radi lažejo; pa če tudi bi bilo res, je samoumevno za pametnega človeka, da je na tem pretepu slovenski narod in tudi slovensko ljudsko šolstvo popolnoma nedolžno. Državni pravdniki bodo morali prijeti nemške liste za ušesa s § 302 kaz. zak.!

«Štajarc» v žaklju. Hm! To Vam je bilo smeja! Neki trgovec iz nasprotnega tabora pri Sv. Trojici je djal neki ženski med moko zadnjo številko «Štajarca». Ko žena doma žakelj odveže — glej ga no! «Štajarc» se smeje iz moke!

Še več smeja je bilo pri Sv. Trojici, ko smo zvedeli v zadnji številki «Štajarca», da je naš postajevodja Cinglak utonil pri Baden-u! Ha! Toliko, da nismo popokali od smeja! Dopisnik od Sv. Trojice je namreč nemški pisal «Štajarcu»: bei Baden ertrunken, t. j. pri kopanju utonil; in modri «Štajarc» si je mislil mesto Baden, ali pa ni znal preložiti! Neki tukajšnji trgovec dobiva 12 iztisov «Štajarca». Poprašali bomo pri sodniji, ali ima dovoljenje za kolportajo. Prič imamo dovolj.

Celi breški vinorejski okraj zadela je 30. julija grozna nesreča. Toča uničila je vinograde. Ves uv vinorejcev je šel po vodi.

Pogorel je dne 23. julija Saboderov mlin na Vesi v dravski dolini.

Iz Svetinj. Čast. gsp. župnik svetinjski Ivan Bohanec, ud okrajnega šolskega sveta in zastopa ormoškega, je dne 25. julija t. l. obhajal petindvajsetletnico svojega duhovniškega posvečenja. Ob tej priliki so ga občine Mihalovci, Veličane in Zerovinci imenovali za častnega občana ter mu po deputacijah na dan slavnosti poklonile krasne diplome.

Za slovensko šolo v Mariboru je nabral č. g. Štefan Pivec ob priliki dekanijske konference v Šaleku med č. duhovščino 30 K 50 vin.

Za šolo na Muti so darovali duhovniki bivši na pogrebu vlč. g. kanonika J. Meško 52 K in bivši kaplan namensto venca 20 K. Č. g. Vid Janžekovič in Franc Gosak 6 K, Štefan Rober je poslal lepo število knjig. Bog plati! Vse prijatelje zatiranih obmejnih Slovencev prosimo, da se ob vsaki priliki spominjajo narodne šole, katera posebno v začetku potrebuje obilne podpore v denarju in v knjigah.

Iz Doberne se nam poroča, da se je tamkaj 24. t. m. mnogo hajlalo. Posebno so se odlikovale zopet neke deklince, kojih imena bomo objavili javnosti, ako se ne poboljšajo.

V Gederovcih na Ogorskem so imeli dne 15. julija blagoslavljenje jubilejskega križa. Procesijo iz Tišine v Gederovce je vodil č. g. kaplan tišinski Jožef Klekl z dvema ogersko-

slovenskima bogoslovcema, pridigo pri križu pa je imel dekan tišinski dr. Fr. Ivanoci.

Nova trtna bolezen se prikazuje v naših krajih. Na jagodah se kažejo črne maroge ali velike pike, kakor po toči, in na vsem trsu se vidi, da hira. To se pa, kolikor je nam znano, opazuje le na trsih, ki je naši vinogradniki imajo z Dolenjskega (t. j. tistega dela Kranjske, ki meji z Bizeljskim). — In baš zadnje dni je uradni «Ljubljanski časnik» poročal, da se je na Dolenjskem, posebno pa v Beli Kranjski (južno od Dolenjskega) zadnji čas posebno hudo pojavila neka nova trtna bolezen, ki napade vse dele; eno- in dvoleten les, listje in grozdje. Okuženo listje je, kakor posmojeno, les se sčasoma izotli, na jagodah pa se kažejo črne maroge, ki povzročujejo, da se jagode popolnoma posuše. Vrste «Solonis» se ta bolezen najhuje prijema. Kot najboljšo sredstvo se svetuje, da se, posebno po rezi, vsi okuženi deli trte pomočijo z raztopino, sestojajo iz 40 kg. železne (zelene) galice (Eisenvitriol) in 100 litrov vode, kateri se še pridene 1 do 2% žveplene kisline (Schwefelsäure). Tudi je kranjski deželni odbor odredil, da se imajo bolni deli trt sezigati.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Prav veličastno se je obnesel tudi zadnji shod «Katol. poličnega društva» za okraj Sv. Lenart, ki ga je priredilo preteklo nedeljo pri sveti Trojici v Slov. goricah. Govor podpredsednikov o političnem položaju je napravil velikanski vtis na zborovalce in z največjim ogorčenjem so klicali: «Proč od Gradca!» Izrekli so pa popolno zaupanje svojim poslancem ter odobrvali njih izstop iz deželnega zbora. Gospod Kač pa je znova navdušil ljudstvo za zadržano življenje, opisal prav živo današnjo bedo našega kmeta ter mu podajal primernih nasvetov, da si opomore. Omenil je našo mlekarico, ki bo že kmalu začela delovati ter opozoril ljudstvo, naj vlada pri mlekarici snaga in poštenost; le tako zamore napredovati. Prav razveselilo je združnike, ko jim je naznanil, da bodo lahko po dobri ceni prodali letos svoje sadje, ker je že poskrbel za odjemalce. — Po izbornem govoru gsp. Kača je sledila Slomšekova slavnost. Kakor še nobeno politično društvo, je naše društvo letos priredilo že tri slavnosti v proslavo Slomškovega rojstva. Vse so se obnesle vrlo dobro, tako tudi zadnja. Gospod podpredsednik je podal poslušalcem tako živo sliko Slomškovega delovanja in trpljenja za vero, za dom, za cesarja, da je ljudstvo do dobrega spoznalo velikega Slomška ter se navdušilo za njegove čednosti. Zadnji politični shod pa je še v tem oziru velikega pomena, ker je društvo sklenilo naročiti za vsako županstvo našega

Ali je morda ona mislila nanj? Da, ne, da, ne ... Bog zna. Franica mu je bila vedno prijazna, toda, ali mu je bila tako prijazna, kakor ljudje govorijo, kdo ve? Najboljše si je vse izbiti iz glave. Dobro, da je vse tako prišlo. En teden še, potem pa z Bogom ... Hotel se je zamisliti v bodočnost, toda zopet so mu uhajale misli na Franico, na sebe, na slovo ... V tem začuje vesel glas:

»Kako pridno naš Ivan čita!« Franica je stala pred njim ter vzdignila list, ki je ležal poleg njega. Z materjo sta prišli domov, mati je šla naravnost v sobo.

Ivan se je skoro vstrašil Franice. V trenutku ni vedel, ali bi naredil prijazen ali resen obraz. Toda spomnil se je razgovora z očetom. In čeravno mu je neki notranji glas veleval drugače, naredil je temen obraz.

«Ali si hud, Ivan?» vpraša ga deklica zdaj z boječim glasom. Njej ni vest ničesar očitala. Ivan se je že mislil poboljšati, toda spomin na razgovor z očetom ga je zopet utrdil in rezko odgovori:

«Pusti me pri miru, Franica!»

«Ivan!» reče deklica očitajoče in ga globoko pogleda s svojimi nedolžnimi, temnimi očmi. V tem pa sta se ji zalesketali v njenih očeh že tudi dve svetli solzi, in deklica se obrne ter zbeži v hišo.

Ivan je videl solzi v Franičinih očeh, in kar mu je še pred par trenutkih bilo nejasno, stalo je sedaj svetlo kakor solnce pred njim. Njegovo srce je postalo srečno in najraje bi zajuckal, da bi ga slišal ves svet.

* * *

Bilo je še istega tedna, predno je moral Ivan v nedeljo oditi od Poljančevih. Mati in oče Poljanec sta bila sama v hiši.

«Škoda bo Ivana! Kako pridno nam je delal!» reče mati Poljančka.

«Saj ga ne pustim rad, a drugače ni mogoče.»

Nastal je molk. Čez nekoliko časa začne mati Poljančka:

«Sicer pa ...»

«No, kaj pa?»

«Veš, Ivan bi ne bil slab zet. Ubog ni, priden je, pošten tudi ...»

Poljanec je tiho djal in ni ugovarjal. Potem se oglasi:

«Pa saj ne veš, ali se marata?»

«Seveda ne, pa jaz mislim, ako se bi, bi ne bilo slabo!»

«Pustiva to, pustiva! Sedaj mora fant oditi, tako zahteva poštenje naše hiše in njegovo!»

«To je res, pa ako pozneje povpraša ...?»

«Pa bomo pozneje govorili!» odvrne Poljanec in odide iz hiše. Materi pa je bilo lahko pri srcu po teh besedah, kakor bi se ji odvalil kamen. Gotovih dokazov sicer ni imela nobenih, toda zadnje dni, odkar je Ivan že bil na odhodu, se ji je vendar zdelo, kakor da bi Franici in Ivanu dela težko ločitev. Zakaj neki?

* * *

Franica je bila proti večeru ravno sama na vrtu, ko pride tudi Ivan na vrt.

«Franica, kaj ne, v nedeljo dobim lep šopek, ko odidem.»

Franica vzdigne glavo in ga z mehkim glasom vpraša:

«Ivan, zakaj odides?» Dekle ni vedelo pravega vzroka. Toda namesto odgovora je stavil Ivan novo vprašanje:

«Ali še boš, Franica, pozneje mislila kaj na me?»

Deklica pa je pobesila glavo, in solze so se ji vlile po lepem obrazku. Tudi njemu je bilo težko pri srcu. Prime jo za roko in priglušeno reče:

«Ne jokaj, Franica, kmalu bom zopet k vam prišel — po tvojo roko! Ali smem?»

okraja po eden iztis «Slov. Gospodarja», dobro vedoč, da baš na občinskih predstojnikih sloni naša boljša prihodnost v narodnem in gospodarskem oziru. Naj bi torej nas naši rodoljubi v tej zadevi podpirali, da moremo zmagati naročnino. Ako se ta misel uresniči, bo št.-lenarški okraj vzor slovenskega okraja. Prosimo torej društvenike, da se zopet oglašijo z naročnino, drugi pa naj pristopijo. — Omeniti še moramo, da so zadruške sobe v hiši gsp. Posingerja bile prav okusno in umetno okrašene, raz streho pa so plapolale slovenske zastave. A tudi močni gromovi topičev so se razlegali čez dol in goro.

Občinske volitve na Zdolah pri Kozjem. Dne 15. marca imeli smo občinske volitve, a do danes še nimamo župana, ampak še zmiraj županuje M. Čepin, kmet na Klakah. V «Slov. Gospodarju» podregal je že neki dopisovalec in se spodtikal nad volitvami, rekoč, bile so nepostavne. Resnici na ljubo in da se sliši še drugo plat zvona, povemo, da so bile volitve popolno postavne in če bodo vkljub temu ovržene, bodo prihodnje ravno tako vpadle. Hujskajo proti sedanjemu županu le zato, ker je varčen in skrbi za občinsko blagajno ter ne popiva po gostilnah na stroške drugih. Miha Čepin je tudi dober kristijan, da malo takih, in to nekatere v «oči bode», da se radi malo porogajo. Se ve, da se ljudstvo lahko podšunta, kar se je letos posebno zaradi razdelitve koruze po toči poškodovanih godilo. Ubogi župan, kako naj vsem vstreže? Vsaj še ljubi Bog ne more. Da je župan vsem pravičen, more tudi vsak priznati. Grizejo in obirajo ga posebno tisti, ki sami hrepene po županskem stolu in pisarijo po časnikih z namenom: volitve bodo tako ovržene. V tem se odlikuje posebno nekdo, ki še za svoje domače ne zna skrbeti, ne da bi skrbel za dobro občine; in ker je sijajno propadel pri volitvi, se hoče zdaj maščevati, reksi, kako bogata bi bila naša občina, ko bi bil jaz župan; denar bi od vseh strani kar letel, saj je mnogo nakopičenega, in ga radi dajo, le župan se mora ganiti. Taka sredstva se rabijo proti pridnim, narodnim, krščanskim županom.

Slomšekova slavnost na Ponikvi. «Slov. pevsko društvo s sedežem v Ptuj» usoja si vsem cenjenim gg. izvršujočim članom kakor tudi častitim učiteljskim in pevskim društvom javiti, da bo pri slavnostnem koncertu izvajalo sledeče pesmi: Hajdrih: «Jadransko morje», in dr. B. Ipavic: «Slovanska pesem» s tenor- in bariton-samospevom. Podpisano vodstvo prosi torej uljudno vse cenjene pevce in častita društva, da se vadijo tudi v teh skladbah, da bo društvo nastopilo v impozantnem številu. Na svidenje torej na Ponikvi dne 5. avg. S pevskim pozdravom: dr. Bela Stuhč, t. č. predsednik, Miran Lorber, t. č. tajnik.

Božji rop. V noči od dne 25. do 26. julija je neznan tat vlomil v tabernakelj velikega oltarja v cerkvi sv. Križa tik Slatine, odprl obhajilni kelih, raztresel v tabernakeljnu sv. hostije, le ena je padla na tla pri oltarju; na monštranci je odtrgal srebrni križec ter srebrne liste ter jih vzel seboj kakor tudi obhajilni kelih brez pokrova. Božjeropni zlikovec je močno poškodoval vratica na tabernakeljnu in tudi zlomil dva svečnika na mizici pri oltarju ter jo potem popihal skozi okno pod korom, kam, se ne vé. Na Jelšovskem travniku je potem od kelihla odlučil stojalo

Ona mu ni odgovorila, pač pa so se ji ustavile solze, na njenih ustnicah se je zazibal srečen usmeh in pogledala ga je tako gorko, da mu ni trebalo drugega odgovora. Potem mu je iztrgala roko ter zbežala z vrta.

Ivan pa je v nedeljo dobil lep, krasen šopek.

* * *

Ivan ni bil dolgo na domu. Prišla je gostija in po gostiji je bival kot dobrodošel zet zopet v pošteni Poljančevi hiši. Vsi oblački so se razpršili in solnce sreče je sijalo na dvoje mladih src.

in okrasek kupe, ker nista bila srebrna; lopov je iskal samo zlata in srebra. — Ko se je zvedela ta grozna hudobija, nastala je po vsej župniji nepopisna ogorčenost, tudi med gosti na Slatini. Gospod nadžupnik je takoj poslal nabiralno polo na Slatino, da se pobira za nov obhajilni kelih, in so darovali: prevzvišeni biskup Strossmayer 200 K, baron in baronica Reyer 100 K, podmaršal plem. Adrowski 40 K, celjski opat Fr. Ogradi 25 K, kanonik Smetiško 40 K, monsign. Cepelič 10 K, pl. Halperc 10 K, Königsberg 10 K. Nadaljne darove pobira na Slatini gospodičina Marjeta Hofer. Bog stoterno plati vsem blagim dobrotnikom!

Velikanska nesreča je prišla v torek 31. julija čez pilštanjsko okolico. Črni oblaki pridrvili so se od Poličan čez Podčetrtek, kmalu po edni uri popoldne. Gromelo in bliskalo je, da so ljudje trepetali od strahu. Polovica župnije, posebno občina Dravskorebro in Pilštanj sta zelo prizadeti. Žalibog, zgodila se je še druga nesreča. Med najhujšo točo se zablistne, strela vdari v hlev vrlega moža in podžupana pilštanjskega, gosp. M. Maček-a v Lesičini, in naenkrat je bil celi hlev v ognju. Gospodar pripeljal je ravno voz snopja in spregel vole. Opazi ogenj in hitro odveže živino. Z velikim trudom spravi jo iz hleva, ker je zunaj toča klestila. Spravi še nekaj vozov izpod goreče strehe, a vso drugo opravilo požrl je ogenj. Zgorel mu je kozolec, napolnjen s snopjem, svinjski hlev in obe hiši. Samo sena bilo je do 500 stotov. Škoda je ogromna, do 2500 gld. Rešili so si le golo življenje. Žalostno bilo je gledati majhne otročiče, jokati okoli gorečega stanovanja. — Gospodar bil je zavarovan komaj za 500 gld., zato je nesreča tem občutljivejša; vendar je kot dober kristijan dejal: «Če bi tudi jutrašnji dan šel beračit, zaupam še v dobrega Boga.» Tako je prav. Bog z eno roko vzame in potem z obema nazaj da. Požarna bramba iz Kozjega se je dobro držala in neumorno delala.

Na Grajeni pri Ptuj je pred kratkim strela udarila v hišo posestnice Ribič v trenutku, ko je v hlevu dojila. Kravo je strela ubila, posestnici se ni zgodilo nič hudega. Hiša je seveda pogorela.

Hiša Gregorečeva na Grajeni pri Ptuj je že postavljena. Vsled nesrečnega požara preprečena Slomšekova slavnost se bo vršila, kakor se sliši, v nedeljo, dne 2. septembra. Takrat pa mora biti še desetkrat lepša in obilnejše obiskana, kakor bi bila na binkoštni ponedeljek. Krčevinski Slovenci, le vse najlepše pripravite. Slovenci ptujške okolice, le dramite se; slovenski gospodje v Ptuj, ki imate srce in v njem pravo ljubezen do naroda, pa pridno pomagajte!

Zlata sv. maša. Č. g. Anton Meznarič je danes v cerkvi č. šolskih sester obhajal zlato sv. mašo. Tihe a zato pristréne in ljubke slovesnosti so se udeležili zlatomašnikov ožji prijatelji in znanci. Preč. g. kanonik dr. Križanič je imel ljubeznjiv govor na zlatomašnika. Jubilat se je rodil v Veržeju l. 1825. in je ondi obhajal svojo primicijo 8. sept. 1850. ter je letos edini zlatomašnik v lavantinski škofiji.

Župnijo v Vitanju je dobil č. g. Aloj. Arzenšek, dosedaj župnik v Trbonjah ob Dr.

Iz drugih krajev.

Nevesto je prodal. V «Amerikanskem Slovencu» čitamo: Pred kratkim iz Avstrije prišedša Lillian Meier bi se morala poročiti s Krištofom Schmidt-om. Poroka bi se morala vršiti v majhnem premogarskem mestu Stockett. Vsi svatje so bili že zbrani, nato pa je dejala nevesta, da se noče poročiti s Schmidtom. Rekla je, da hoče nekega Kunca, in tudi ta je izjavil, da je pripravljen jo vzeti za ženo. Od začetka je bil Schmidt nekoliko jezen, toda za 65 dol. je bil slednjič voljan prepustiti jo Kuncu, ter je prisostvoval kot drug pri poroki, ki se je potem dovršila.

Dva sprevodnika padla z vlaka. Dne 25. julija v postnem vlaku med postajama Gor. Ležeče in Divačo je videl sprevodnik

Schönegger, kako je padel s stojišča ob vlaku jeden njegovih tovarišev. Hotel je dati znamenje, da naj ustavi vlak, ali naprava je bila pokvarjena; pri tem je zgubil tudi on ravnotežje ter padel ob vlak. K sreči, da ga niso kolesa potrla. Vlak so na to takoj ustavili. Prvi sprevodnik ni nič poškodovan, pač pa Schönegger na desni nogi, kolenu in na glavi. Prepeljali so ga v Trst v bolnišnico.

Društvene zadeve.

Bralno in pevsko društvo «Maribor» priredi v soboto, dne 11. avgusta 1900 ob 8. uri zvečer na vrtu «Narodnega doma» v Mariboru svoj VII. redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1.) Nagovor in poročilo predsednika; 2.) poročilo tajnika; 3.) poročilo blagajnika; 4.) poročilo računskih pregledovalcev; 5.) volitev novega odbora; 6.) imenovanje častnih članov; 7.) vpisovanje novih udov; 8.) različnosti. Za slučaj, da se k temu občnemu zboru ne zbere zadostno število članov, sklicuje se za isti dan in na isto mesto z ravno istim dnevnim redom na 9. uro zvečer drugi občni zbor, pri katerem je v smislu pravil sklepčno vsako število udov. ODBOR.

Rajhenburška čitalnica priredi v nedeljo 5. avgusta ob 4. uri popoldne pri gospej Unšuldovi malo besedo po sledečem vsporedu: 1. V duhu na Ponikvi (govor o A. M. Slomšek), 2. dražba društvenih časopisov, 3. petje in prosta zabava. Gostje bodo dobrodošli. Vstopnina prostovoljna.

Kmetijsko društvo v Frankolovem priredi v nedeljo 19. avgusta t. l. po večernicah poučno zborovanje. Predaval bo potovalni učitelj gospod M. Jelovšek o živinoreji in mlekarstvu. Po zborovanju sledi prosta zabava s tombolo, katero je visoko c. kr. finančno ministerstvo dovolilo z odlokom z dne 5. maja 1900, št. 26.452 za pripravo cerkvene oprave za župno cerkev sv. Jožefa na Frankolovem. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Centralna posojilnica slovenska ima v sredo 8. avgusta t. l. ob 9. uri dopoldne v mali dvorani «Narodnega doma» v Mariboru izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. razgovor o slovenskem posojilništvu in gospodarskem zadružništvu sploh ter o reorganizaciji te zadruge oziroma prememba njenih pravil; 2. dopolnilna volitev v načelstvo; 3. predlogi. — Ker je to zborovanje za daljni razvoj naše gospodarske organizacije važno, vabi načelstvo tudi neude.

Nova Štifa pri Gornjemgradu. Na vabilo bralnega društva pride dne 12. avg. ob 3. popoldne prednašat o kmetijstvu deželni potovalni učitelj gsp. Martin Jelovšek. K obilnej vdeležbi vabi ODBOR.

Gospodarske stvari.

Pouk o strupeni rosi (peronospora viticola) in o sredstvih proti njej.

(Konec.)

Slaba rast vinogradov in slaba rodovitnost celih vinskih okolišev, katere opazujemo zadnja leta, ste največ nasledka nezadostnega pokončevanja peronospore v prejšnjih letih. Za škropljenje proti peronospori rabimo bakreno-apneno zmes. Izmed vseh sredstev, katera so se v zadnjem času priporočala proti temu škodljivcu, ne stori nobeno boljega učinka, kakor imenovano. — Mnenja gledé sestave te zmesi so različna; nekateri jemljejo več, drugi manj bakrenega vitrijola (modre galice). Izkušnje zadnjih let pa dajo sklepati, da množina bakrene soli v zmesi ni takomero dajna, kakor to, da se zgodaj, tedaj pravočasno in večkrat škropi; zadostno je, ako se vzame na 100 litrov vode 1 $\frac{1}{2}$, do 2 kg. modre galice (bakrenega vitrijola) in 2 do 2 $\frac{1}{2}$ kilograma ugašenega, mehkega apna. Tudi zmesi, ki so napravljene z 1 kg. galice na 100 litrov vode in z zadostno množino apna, so se v nekaterih krajih dobro obnesle. Zmesi